

ΤΥΜΦΗ

Το φωτογραφικό οδοιπορικό του
Κωνσταντίνου και Πέτρου Σοφικίτη
που ακολουθεί τους μύθους
των δράκων.

ΜΑΥΡΟ

Αυτή η απόκοσμη ηρακία του βουνού, είναι σαν τη στιγμή που βουτάς το κεφάλι σου στη θάλασσα και νιώθεις πως ακούς το σύμπαν να πάλλεται μέσα σου. Και όλες σου οι αισθήσεις και τα συναισθήματα, ορμούν προς την επιφάνεια, με μία δίψα να το αποτυπώσουν όσο πιο καθαρά και βαθιά γίνεται.

Γιατί αυτό εδώ το βουνό, σου επιτρέπει να έρθεις λίγο πιο κοντά σε πλάσματα σχεδόν μυθικά. Και σε εκπλήσσει με το πόσο λαχταριστό και τριζότο είναι σαν ακουμπά το δέρμα σου το ανόθευτο οξυγόνο εδώ πάνω. Υπάρχει άραγε τρόπος να γεμίσεις κάθε κυψελίδα απ' τα πνευμόνια σου με αυτό το οξυγόνο και να μη χρειαστεί να αναπνεύσεις ξανά άλλο πέρα απ' αυτό;

Έχει μια σφριόδα κάπως τραχειή αυτό εδώ το βουνό. Γιατί υψώνει επιβλητικούς τους ασβεστολιθικούς δολομίτες, γεμίζοντας τα μάτια σου με δέος, όγκος στην καρδιά του κρύβει ορασιέδιο στρωμένα με γρασιφίδα που χορεύουν στο αέρα και λίμνες που έχουν επιφάνεια σμαραγδι μετόφι.

Γκαμήλα, Γκούρα και Ασπράδα. Σαν τρεις αδερφές ποσειμένες χέρι χέρι, που χορεύουν έναν αιώνα, μια ακίνητο παγωμένη. Κρίβουν στους κόλπους τους δράκους, που ανθρώπου μάτι δεν θα τους δει ποτέ, παρά μονάχα θα μπορέσει να ακούσει την ανάσα τους όταν ο άνεμος θα περνάει μέσα απ' τα βάρθρα που άφρουν, να μαρτυρά το άγγιγγί τους, οι παγετώνες.







Η διαδρομή προς την δρακόλιμη της Τύρκης έχει διάρκεια περίπου τέσσερις ώρες. Η ανόρθση μέχρι το καταφύγιο της Αστράκας έχει μία σταθερή υψομετρική κλίση, η οποία επιτρέπει έναν σταθερό ρυθμό κίνησης. Φτάνοντας στο καταφύγιο, το οπτικό που ξετυλίγεται μπροστά σου είναι η πρώτη έκπληξη, έτσι όπως ανάμεσα στους θεάρατους όγκους των κορυφών της Αστράκας και της Γκαμίλας απλώνονται αλπικά οροπέδια, που ενδεχομένως μαρτυρούν σε σημεία τους και την ύπαρξη περισσότερων, παλαιότερων λιμνών.

Το δύσκολο κομμάτι της διαδρομής, αλλά και το πιο εντυπωσιακό και ενδιαφέρον, ξεκινά από το καταφύγιο προς τη δρακόλιμη και έχει διάρκεια περίπου μιάμισης ώρας. Καταρροικό και έπειτα ανηφορικό με αρκετή υψομετρική διαφορά, είναι γεμάτο από σημεία που μαγεύουν το μάτι. Συχνά, τα πανέμορφα άγρια αλογα που βόσκουν στο οροπέδιο, σε φέρνουν λίγο πιο κοντά στην αίσθηση της μυθικής διάστασης του μέρους.



Έπεσα από την τελευταία και πιο απαιτητική ανάβωση, μέσα στην καλύπτα που δημιουργούν οι περάσιτοι άγκου του βουνού, ξεπροβάλλει η λίμνη! Η σχεδόν ακίνητη επιφάνειά της αντανακλά τα χρώματα και τα σχήματα που παίρνει ο ουρανός και σε σφίγγει για λίγο άφωνο να την χαζεύεις. Μέσα στη δρακόλιμνη της Τζιμφης ζουν αλμικοί τρίτωνες, ένα είδος ημιδρόβιου σαλαμώνθριου, και αυτός είναι ο λόγος που έχει απογορευτεί το κολύμπι στη λίμνη, ώστε να μη διαταρασσεται το φυσικό τους περιβάλλον.

Περπατώντας στα ψηλότερα σημεία επάνω από τη λίμνη, βλέπεις στην άλλη όχθη να απλώνονται απότομοι γκρεμοί δεκάδων μέτρων που κόβουν την ανάσα, ενώ η ανάβωση προς την κορυφή της Γκαμβίλιας, επιτρέπει στους ταλιμηρούς να θαυμάσουν τη λίμνη από μία άλλη οπτική γωνία.

Το τοπίο είναι μαγικό, αλλά και απαιτητικό στην προεγγήγί του, όπως άλλωστε κάθε τι που έχει πραγματική αξία στη ζωή.

IG
@cp_soflitis
@Petrosoflitis
@c_soflitis

BIETNAM



Απροσδόκητη φυσική ομορφιά, βουδιστικές παγόδες και πολυσύχναστες πόλεις, στη χώρα που αλλάζει διαρκώς πρόσωπο από τον Βορρά έως τον Νότο, από τον φωτογράφο Κωνσταντίνο Σοφικίτη.



Σ146



Σ147





Σ150



IG @c_sofkiss

Σ151